

novisse speciem illam *turbationis*, morbum, seu laesionem praesentem, ut ad illam quoque remedia recte exigat & adaptet.

Primum quod attinet, accepit illud utique, hoc nostro seculo, imo propiore maxime semiseculo, optima adminicula, tam in *Anatomiae* diligentissimo studio, quam *Chymiae* quoque solertiore cultura. Quibus utrisque tam *humorum crassis, motus & viae*, quam *solidarum partium structura, connexio, situs & usus*, admodum luculenter, per ipsos *sensus*, rationi innotuerunt. Cum quibus rebus, si paucillum adhuc illud, quod movet, ita recensatur, ut potius, quid *agat*, quam quid *sit*, & *quomodo* agat, bene & attente pensitetur, atque ipsi reliquae dictae *scientiae* adiungatur, tunc habemus sane hanc *scientiam* sanitatis ex amissim completam.

Secundum quod concernit, absolvitur illud vera & undiquaque plena recensione omnium *circumstantiarum*, quae *singulis* morbis *perpetuo* coniunguntur, *perpetuo* eosdem consequuntur, aut ad minimum frequentissime vel *antecedunt*, vel *succedunt*. Haec recensio, cum fieri a nemine possit, nisi tali, qui in multa *Praxi* constitutus, & simul *definitionum* & *descriptionum* medicarum, quin totius antedictae *Theoriae* physico-medicae, qua *sanum* corporis statum calleat, egregie imo abunde instructus sit; haec vero conditio non cuivis eveniat, neque consultum semper sit, expectare, donec e propria *experientia* discamus: Respiciendum proinde ad alia subsidia, quibus propriae inopiae succurratur.

Neque vero ea fuit *maiorum* nostrorum socordia, ut in rebus tanti momenti nihil attentionis aut circumspectionis adhiberent; neque illa *ingenii* ignavia, ut res, tam manifeste & saepe ipsis occurrentes, non agnoscere, aut ut ad rem pertinentes contemplari potuerint: Nequaquam; sed potius, cum e tot viris, prioris demum seculi, qui *Medicae doctrinae & artis* Syntagmata conscribere sategerant, plerique profecto in hoc suo labore specimina manifesta dederint, multiplicis *eruditio-*
nis,